

# 1 Mosebok 1:1

*“I begynnelsen skapade **Gud** [’elohim] himmel och jord.”*

Detta är Bibelns första vers och används av en del kristna som bevis för treenighetslärans giltighet. Anledningen till detta är att det hebreiska ordet *’elohim* (Gud) i denna vers står i pluralform. Men att *’elohim* står i pluralform behöver inte betyda att det handlar om flertal i mängd, utan kan istället ha innebörden av suveränitet och makt. Man kunde på Bibelns tid betona den evige Gudens suveränitet och makt i Skrifterna genom att använda sig av pluralformen. Helmer Ringgren har i sin lärobok *Hebreisk nybörjarbok* kommenterat detta på följande sätt: *“Det enklaste är därför att anta att vi har en s.k. majestätsplural av samma slag som i ‘Vi Gustaf Adolf, med Guds nåde’ ”*<sup>1</sup>

Men det finns även ett annat belägg för att det endast var Gud som stod för skapandet i 1 Mosebok 1:1. I det hebreiska språket, liksom i en rad andra språk, kan man utifrån verbet se hur många som är involverade i ett handlande. Verbet *bara* ’ Mose använde sig av står i perfekt, maskulin, singular, vilket bokstavligen betyder “han skapade”. Det var alltså *en* manlig varelse som skapade och inte flera stycken. Att det endast var den evige Guden och inte Jesus som stod för det skapande arbetet visar en mängd bibeltexter:

*”Från skapelsens början **gjorde Gud dem till man och kvinna**. Därför skall en man lämna sin far och mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall vara ett kött. Så är de inte längre två, utan ett kött.”*<sup>2</sup>

*“Det skall i de dagarna komma en sådan nöd att något liknande inte har förekommit sedan **Gud i begynnelsen skapade världen**, och inte heller skall komma.”*<sup>3</sup>

*“Sedan de hade blivit frigivna, gick de till sina egna och berättade allt vad överstepräster och de äldste hade sagt till dem. När de hörde det, ropade de endrättigt till **Gud** och bad: ‘**Herre, du som har skapat himmel, jord och hav och allt som är i dem**’ ... de gaddade sig verkligen samman i denna stad mot din helige **tjänare Jesus**, som du har smort.”*<sup>4</sup>

*”När dessa väsen prisar, ärar och tackar honom som sitter på tronen och som lever i evigheternas evigheter, då faller de tjugofyra äldste ner inför honom som sitter på tronen och tillber honom som lever i evigheternas evigheter. De lägger ner sina kronor inför tronen och säger: ‘**Du, vår Herre och Gud**, är värdig att ta emot pris, ära och makt, ty **du har skapat allt. Genom din vilja kom det till och blev skapat**’ ... Och jag såg mitt för tronen och mitt ibland de fyra väsendena och de äldste ett **Lamm** stå där, som såg ut att ha blivit slaktat.”*<sup>5</sup>

I de två första texterna ser vi att Jesus hade ypperliga tillfällen att avslöja för lärjungarna att det var han som hade skapat världen. Men han gjorde inte det eftersom han mycket väl visste att det inte

<sup>1</sup> Ringgren, Helmer. *Hebreisk nybörjarbok*. Verbum, 1992 (s. 60).

<sup>2</sup> Mark. 10:6-7

<sup>3</sup> Mark. 13:19

<sup>4</sup> Apg. 4:23-24, 27

<sup>5</sup> Upp. 4:9-11; 5:6

var han utan Fadern som var skaparen. Han gjorde inte heller minsta antydning om att han på något sätt skulle ha varit inblandad i detta arbete. Detta ser vi även i den tredje texten, en text som skildrar hur Petrus och Johannes, tillsammans med en grupp lärjungar, bad till Gud (alltså *inte* till dennes *tjänare* Jesus). Även här hittar vi ingenting som antyder att Jesus skulle ha varit med i skapelsearbetet. Den sista texten är väldigt intressant då vi får blicka in i himlen och få möjlighet att ”lyssna” till de tjugofyra äldstes lovprisning, en lovprisning riktad enbart till Gud, Fadern. Det var helt och hållet Honom de titulerade som skapare av allt och inte Lammet (Jesus). Ja, som vi just har sett är alla dessa texter i väl överensstämmelse med versen för ämnet:

*“I begynnelsen skapade Gud himmel och jord.”*